

OUT OF SIGHT

Somersstraat 31, 2018 Antwerpen

Thursday-Friday / *Donderdag-Vrijdag*, 14:00-19:00

Saturday-Sunday / *Zaterdag-Zondag*, 12:00-18:00

FREE entry / *GRATIS toegang*

WWW.OUT-OF-SIGHT.BE

(Slow

Shutter Speed,

Long Exposures)

17.10-02.11.2025

Anna van Bommel

Jiyoung Chu

Rik Van Gorp

Sarah Smolders (curator)

Rabten Tenzin

(Slow Shutter Speed, Long Exposures)

The group exhibition ***(Slow Shutter Speed, Long Exposures)*** is built around the first artistic encounters between Sarah Smolders and the artists **Anna van Bommel, Jiyoung Chu, Rik Van Gorp, and Rabten Tenzin**. In addition to the work from those initial encounters, they were invited to develop new creations for the spaces at Out of Sight.

The choice to facilitate new work was a natural one for Smolders. It will come as no surprise to some that the practices of the invited artists often seek out points of tension or touch upon liminal zones – such as time, scale, space, repetition, labour, or question limits of the body.

For this exhibition, Smolders also developed a new work, Notes on Places. For them, this series functions as a visual – non-verbal – exhibition text, complementing the exhibition and offering a literal point of reference to navigate through it.

Our first contact;

De groepstentoonstelling ***(Slow Shutter Speed, Long Exposures)*** is opgebouwd rond de eerste artistieke ontmoetingen tussen Sarah Smolders en de kunstenaars **Anna van Bommel, Jiyoung Chu, Rik Van Gorp, and Rabten Tenzin**. Naast het werk uit die eerste kennismaking werden zij uitgenodigd om nieuwe creaties te ontwikkelen voor de ruimtes van Out of Sight.

Deze keuze om nieuw werk te faciliteren lag voor de hand voor Smolders. Het zal voor sommigen geen verassing zijn dat de praktijken van de uitgenodigde kunstenaars vaak snijlijnen opzoeken of grensgebieden aanraken – zoals tijd, schaal, ruimte, repetitie en arbeid of het lichaam op de proef stellen.

Voor deze tentoonstelling ontwikkelde Smolders ook zelf een nieuw werk, 'Notes on Places'. Voor hen fungeert deze reeks als een beeldende – niet-talige – zaaltekst, die de tentoonstelling aanvult en letterlijk houvast biedt om je erdoorheen te bewegen.

Ons eerste contact verliep als volgt;

Ik herinner me mijn eerste ontmoeting met het schilderij dat pretentieloos tegen de zwaartekracht in bewoog. Het subtiel krakende geluid van de dunne plastic die opgeknoopt

*I remember my first encounter
with the painting that moved
against gravity without pretence.
The subtly creaking sound of
the thin plastic, tied up to trap
air, announced the barely visible
erosion of the mountainside – built
up out of paint.*

*I think back to when the slightly
musty air of the often too noisy
gathering space became saturated
with the scent of resin and mint,
allowing me, in thought, together
with the two still-unknown figures in
the palm of her hand, to escape the
space into a pine forest bordering
the edge of a lake on an overly
sultry summer evening in Lille.*

*Or when, as part of a circle of
eyes, my gaze was directed at
the ground, into a block of wood,
where I thought I could read the
dermatoglyphs of a folded index
finger in the wood's growth rings.
Then, the palm of two hands –
carefully touching each other in
the depth of the massive block
– revealed themselves. They held*

*lucht vasthield en zo het
nauwelijks zichtbaar eroderen van
de bergflank – opgebouwd uit verf
– aankondigde.*

*Ik denk terug aan toen de ietwat
muffe lucht van de vaak te
luidruchtige ontmoetingsruimte
zich satureerde met de geur van
hars en munt, waardoor ik in
gedachten, samen met de twee
nog onbekende figuren in de
palm van haar hand, de ruimte
wist te ontsnappen naar een
naaldbos grenzend aan de oever
van een meer op een te zwoele
zomeravond in Lille.*

*Of toen ik, als deel van een cirkel,
naar de grond gerichte ogen in
een blok hout de dermatoglyfen
van een geplooid wijsvinger
meende te lezen in de jaarringen
van het hout. Waarna de palm
van twee handen, die elkaar
zorgvuldig aanraakten in de
diepte van het massieve blok, zich
lieten opmerken. Ze hielden een
genereuze, lege ruimte vast, die
zich even later vulde met rijst uit
een nabijgelegen zak.*

*Tot slot herinner ik me een rij
monochrome schilderijen die,
leunend op schijnbaar nonchalant
gekozen houten blokjes van
verschillende soorten en*

Image / Beeld: *Notes on Places, 2021 (2021)*, Sarah Smolders, photo: Greg Smolders

---

a generous, empty space, which shortly after was filled with rice from a nearby sack.

Finally, I remember a row of monochrome paintings that, leaning on seemingly casually chosen wooden blocks of different types and sizes, attempted to disappear into the seam between floor and wall. A tension – in a margin – that I later noticed again in the folds of a precisely folded cotton shirt that seemed to almost multiply into a stack.

(Slow Shutter Speed, Long Exposures) is an invitation to take the time to encounter the works for the first time – or once again – so that they may later resonate and be remembered in other spaces.

— Sarah Smolders

maten, poogden te verdwijnen in de voeg tussen vloer en muur. Een spanning – in een marge – die ik later opnieuw opmerkte in de plooien van een precies opgevouwen katoenen hemd dat zich haast leek te vermenigvuldigen in een stapel.

(Slow Shutter Speed, Long Exposures) is een uitnodiging om de tijd te nemen om de werken voor het eerst of opnieuw te ontmoeten – zodat ze later kunnen resoneren en herinnerd worden in andere ruimtes.

— Sarah Smolders

ANNA VAN BOMMEL

Fall 12, Bosschenhoofd

2025

Video | colour, silent, 2'04" in loop

Fall 13, Rotterdam

2025

Video | colour, silent, 1'30" in loop

Fall 12 & 13 are part of an ongoing series of performances in which the artist repeatedly documents herself falling into water. These two most recent versions show the same controlled action – a body walking to a lake, falling, and then walking out of it – yet highlight the evolution in her research. Where earlier works often explored the hesitation before the fall, the focus here lies on the immediacy and physical reality of the fall itself.

The work has become a ritual, a gesture that repeats itself yet is never the same. By capturing the fall in different natural environments and moments, the artist examines the nuances of surrender, time,

ANNA VAN BOMMEL

Val 12, Bosschenhoofd

2025

Video | kleur, stil, 2'04" in loop

Val 13, Rotterdam

2025

Video | kleur, stil, 1'30" in loop

Val 12 & 13 maken deel uit van een reeks performances waarin de kunstenaar zichzelf vastlegt terwijl ze in water valt. De twee opnames laten dezelfde gecontroleerde handeling zien: een lichaam dat naar een meer loopt, erin valt en er daarna weer uitloopt. Deze twee meest recente opnames tonen de evolutie in haar onderzoek. Waar eerdere werken vaak de aarzeling vóór de val verkenden, ligt de focus hier op de directheid en de fysieke realiteit van de val zelf.

Het werk is een ritueel geworden, een gebaar dat zich herhaalt maar nooit hetzelfde is. Door de val op te nemen bij verschillende natuurlijke omgevingen, onderzoekt de kunstenaar de nuances van overgave, tijd en de relatie tussen lichaam en ruimte. Deze reeks, die ze zal blijven uitbreiden, kan worden gezien als een visueel dagboek van een fascinatie voor wat het betekent om te vallen – niet als mislukking, maar als een vorm van beweging, verticaal naar

and the relationship between body and space. This series, which she continues to expand, acts as a visual diary of an enduring fascination with what it means to fall – not as failure, but as a form of movement, vertical to horizontal, a moment of contact between body and world.

Thank you: Marjolein Tebrunsvelt, Inneke Van Waeyenberghe, Wim Janssen

Marc

2022

Sculptures | Menthol pastille, solid wood resin, 2x1x0,7cm each

The two miniature portraits translate the artist's father figures into two distinct material forms. *Marc* is carved from a Vicks menthol pastille (2x1x0.7 cm). Referring to his fascination with eucalyptus and menthol, substances to keep things "open" and clear. This choice transforms a personal artifact of his daily rituals into a fragile, dissolving portrait.

Its counterpart, *Papa*, is sculpted from solid wood resin, a material

horizontaal, een moment van contact tussen lichaam en wereld.

Bedank aan: Marjolein Tebrunsvelt, Inneke Van Waeyenberghe, Wim Janssen

Marc

2022

Sculpturen | Menthol pastille, massief hars, 2x1x0,7cm elks

De twee miniatuurportretten vertalen de vaderfiguren van de kunstenaar naar twee verschillende materiële vormen. *Marc* is gesneden uit een Vicks mentholpastille (2x1x0,7 cm) en het verwijst naar zijn fascinatie voor eucalyptus en menthol, stoffen die de dingen "open" en helder houden. Deze keuze transformeert een persoonlijk artefact van zijn dagelijkse rituelen in een fragiel portret.

Zijn tegenhanger, *Papa*, is gebeeldhouwd uit massief hars, een materiaal dat verwijst naar zijn gewoonte om in het bos naar 'bloedende' bomen te zoeken. De hars, het 'bloed van de boom', roept een gedeelde herinnering aan een plek op, en een bijna oeroude verbinding met de natuur. Samen vormen ze een stille dialoog over familiedynamiek. Ze onderzoeken hoe persoonlijke banden fysiek bewaard worden. Hun kleine,

that directly references his habit of searching for fragrant tree bark in the forest. The resin, the 'blood of the tree', evokes a shared memory of place and a foundational, almost primal connection to nature.

Presented together, the pair creates a silent dialogue on intimate family dynamics. They explore how personal bonds are physically held and remembered, whether as something that slowly dissolves to clear the air, or as something solid you can hold in your palm, infused with the earthy smell of sap and wood. The size of the objects makes them intimate and precious, seemingly negligible, but deeply significant to their maker.

***Linea Curva, Picture of
a bended horizon***

2025

UV-print on steel, 38x25cm

This work consists of a horizon photograph printed on a polished metal plate. In this print, a slight curve is visible. The photo captures what the

draagbare formaat maakt intieme familierelaties tastbaar; ogenschijnlijk onopvallend, maar van grote waarde voor de maker.

***Linea Curva, Foto van een
gebogen horizon***

2025

UV-print op staal, 38x25cm

Dit werk bestaat uit een foto van de horizon, afgedrukt op een gepolijste metalen plaat. Op deze afdruk is een lichte curve zichtbaar – een vervorming die in het echt niet te zien is. De foto legt vast wat het oog wel vermoedt maar de camera normaal corrigeert: de kromming van de aarde.

De horizon lijkt een grens te zijn, maar suggereert tegelijkertijd dat er iets achter ligt. Het is een perspectivische truc, een paradox: het oog kan de volledige omvang van de aarde niet bevatten, maar de geest kan dat wel. Ik kijk graag naar de zee, naar de horizon, en dus probeerde ik de zee met een camera vast te leggen, maar het resultaat was een foto waarop de aarde een vreemde binnenwaartse kromming kreeg omdat de randen te sterk gecorrigeerd waren. Het deed me denken aan de zeelieden, de eerste zeevaarders, die geloofden

Image / Beeld: *Marc* (2022), Anna van Bommel

eye suspects but the camera normally corrects: the curvature of the earth. The horizon is a line I keep returning to, not just as an image, but as a thought. It's a boundary that marks what you can see, while suggesting what lies beyond. Like the gutter, the fall, or the flight of the fly, this horizon describes a movement within a structure.

The horizon seems to be a limit, but at the same time it suggests that there is something beyond. It's a trick of perspective, a paradox: the eye's inability to grasp the full scope of the earth's body but the mind's ability to understand just that. I love to look at the sea; to look at the horizon and so I tried to capture the sea with a camera, but it resulted in a picture where the earth gets a weird inward bend because the edges were overcorrected. It reminded me of the sailors, the first seamen. That really believed that the world would stop behind that border. They really thought they would fall from the earth's surface. — Anna van Bommel's

text fragment from the introduction of master's thesis where she reflected on uncertainties in Art.

dat de wereld achter die grens zou ophouden. Ze dachten echt dat ze van het aardoppervlak zouden vallen.

— Fragment uit de introductie van Anna van Bommels masterthesis, waarin ze reflecteert op onzekerheden in de kunst.

Linea Recta

2025

Sculptuur | Hout, zink, mechanisch
zwemmende vis, 30x14x550cm

De installatie *Linea Recta* bestaat uit een zinken goot van 5,5 meter gevuld met water, waarin een mechanisch visje een eindeloze, voorspelbare route zwemt. Het werk is ontstaan rond het visje, een object dat vissers als professioneel lokaas gebruiken. Het werk onderzoekt de spanning tussen vrijheid en begrenzing. De rechte lijn van de goot staat voor structuur en controle, terwijl de autonome beweging van het visje een eigen, hardnekkig ritme behoudt.

Linea Recta nodigt uit om te kijken naar wat er gebeurt binnen strakke kaders. Het stelt vragen over herhaling, tijd en de ruimte die ontstaat binnen vastgestelde grenzen. Het is een werk over aandacht geven aan iets dat er niet om vraagt – een simpel, mechanisch gebaar dat poëtisch wordt door de context waarin het is geplaatst.

Linea Recta

2025

Sculpture | Wood, zinc, mechanical
swimming fish, 30x14x550cm

Linea Recta is a 5.5-meter-long zinc gutter-like piece, filled with water, containing a small mechanical fish swimming an endless, predictable path between its edges. The work explores the tension between freedom and containment. It examines the line as both a boundary and a direction. The gutter's straight trajectory represents control and structure, while the fish's autonomous movement maintains its own rhythm.

The piece invites viewers to observe what unfolds within strict frameworks, raising questions about repetition, time, and the space that emerges within set boundaries. It shows how something simple -a fish swimming laps- can gain poetic resonance through the context in which it's placed.

JIYOUNG CHU

The Sense of Being Us

2025

Sculpture | Textile, aluminium, wadding, threads, plastic bar, stainless steel joints, 188x47x5cm (closed) or 1142x15x10cm (opened)

The Sense of Being Us is a foldable ruler based on the 'areum' of the eight people who created this exhibition together.

An 'areum' is a traditional Korean unit of measurement, referring to the distance from fingertip to fingertip when one stretches their arms wide, or the amount one can embrace with both arms.

Each 'areum' in this work is made from textiles worn or used by the participants, such as pants, a gown, a bedsheet, a scarf, or a coat. Buttons and sewing details on each 'areum' indicate how the individual measured their span — not with standardized tools, but with objects from their daily lives: a brush,

JIYOUNG CHU

The Sense of Being Us

2025

Sculptuur | Textiel, aluminium, watten, draden, plastic staaf, roestvrijstalen verbindingen, 188 x 47 x 5 cm (gesloten) of 1142 x 15 x 10 cm (geopend)

The Sense of Being Us is een opvouwbaar lineaal gebaseerd op de 'areum' van acht mensen die samen deze tentoonstelling hebben gemaakt.

De 'areum' is een traditionele Koreaanse meeteenheid die verwijst naar de afstand tussen de vingertoppen wanneer iemand zijn armen wijd uitstrekt, of de afstand die iemand met beide armen kan omhelzen.

Elke 'areum' in dit werk is gemaakt van textiel dat door de deelnemers is gedragen of gebruikt, zoals broeken, een jurk, een laken, een sjaal of een jas. Knopen en naaidetails op elke 'areum' geven aan hoe de persoon zijn of haar spanwijdte heeft gemeten — niet met gestandaardiseerde hulpmiddelen, maar met voorwerpen uit het dagelijks leven: een borstel, een schaar, een steen, een touwtje, een fles, een A4-papier of een camera.

Image / Beeld: *The Sense of Being Us* (2025), Jiyoung Chu

scissors, a stone, a string, a bottle,
an A4-paper, or a camera.

Jidoe

2022

Sculpture | Wood, 14x12,5x7,5cm

Jidoe is a unit of measurement based on the size of Jiyoung Chu's hands. The 'Ji' in *Jidoe* comes from the artist's first name, Jiyoung, while 'Doe' refers to a traditional Korean wooden measuring container historically used for measuring grains.

One *Jidoe* equals the amount of rice that fits into Jiyoung's cupped hands, as measured in November 2022.

Jidoe

2022

Sculptuur | Hout, 14 x12,5x7,5cm

Jidoe is een meeteenheid die is gebaseerd op de grootte van de handen van Jiyoung Chu. De 'Ji' in *Jidoe* komt van de voor naam van de kunstenaar, Jiyoung, terwijl 'Doe' verwijst naar een traditionele Koreaanse houten maatbeker die van oudsher wordt gebruikt voor het afmeten van granen.

Eén *Jidoe* is gelijk aan de hoeveelheid rijst die in Jiyoungs handen past, gemeten in november 2022.

RIK VAN GORP

Bleu, Black, Mauve

2025

Installatie | Hout, textiel,
variabele afmetingen

RIK VAN GORP

Bleu, Black, Mauve

2025

Installation | Wood, textile,
variable dimensions

Every household with a staircase knows the ever-changing pile that gathers on the bottom step. Placed there in the morning by one person, moved in the afternoon by another. Whether it's freshly folded laundry or a bundle of toilet paper, it's as constant—and as changeable—as the colour of your socks: different every day.

Bleu (1/3)

Black (2/3)

I never know where to store my ties.

Mauve (3/3)

I laid my clothes over there; the coat stand was full.

Elk huishouden met een trap kent de steeds wisselende stapel die zich op de onderste trede verzamelt. 's Ochtends door de een neergelegd, 's middags door een ander verplaatst. Of het nu gaat om vers gevouwen wasgoed of een bundel toiletpapier, het is net zo constant, en veranderlijk, als de kleur van je sokken: elke dag anders.

Bleu (1/3)

Black (2/3)

Ik weet nooit waar ik mijn stropdassen moet opbergen.

Mauve (3/3)

Ik heb mijn kleren daar neergelegd; de kapstok was vol.

Image / Beeld: *Bleu, Black, Mauve* (2025), Rik Van Gorp

***Stuur me er één, dan stuur ik
er twee terug.***

2024

Olieverf op doek

Een brief vertrekt, komt aan, wordt
gesloten, geopend.

Send me one, I'll send two back.

2024

Oil on canvas

A letter is sent, arrives, is sealed,
and opened.

SARAH SMOLDERS

Notes on Places, 2025

2025

Acrylverf, gips, bijenwas en aquarelverf
op glasvezel, oplage: 250

SARAH SMOLDERS

Notes on Places, 2025

2025

Acrylic paint, plaster, beeswax and
watercolour on fiberglass, edition: 250

Notes on Places is a conceptual reflection on the language that accompanies and supports an exhibition. The classic format of the wall text printed on an A4 sheet has been retained, with the text replaced by an image that adds a direction for visiting the exhibition. *Notes on Places, 2025* are uniques, in an edition of 250, numbered and signed. The images are intended to be picked up, turned around, and to accompany you to other spaces.

Notes on Places, is een conceptuele vraagstelling naar de taal die een tentoonstelling vergezelt en ondersteund. Het klasieke formaat van de zaaltekst geprint op een A4-blad is behouden, de tekst vervangen door een beeld dat een richting toevoegd om de tentoonstelling te bezoeken. De *Notes on Places, 2025* zijn unieken met een oplage van 250, genummerd en gesigneerd. De beelden zijn bedoeld om opgepakt te worden, omgedraaid en je te vergezellen naar andere ruimtes.

RABTEN TENZIN

Soft Mountain

2021

Schilderij | Kalligrafie-inkt op plastic zak,
variabele afmetingen

RABTEN TENZIN

Soft Mountain

2021

Painting | Calligraphy ink on plastic bag,
variable dimensions

A reflection on the imposing and seemingly eternal image of a mountain. Beyond its past, beyond geological metamorphosis that has been shaped over millennia. Portrayed on a light plastic bag with its ever-changing shape, whose form shifts with every subtle breeze and by movement of the body in a shared space.

Removing and Collecting Dust

2025

Installation | Rice paper and water,
800x46cm

Removing and Collecting Dust is a way of experiencing space. With rice paper, water and by the act of touch, every crack, hole, nail and line on the wooden floor comes in direct contact with the body. The body which performs the labour of slowly and repeatedly removing and collecting dust.

Een reflectie op het imposante en schijnbaar eeuwige beeld van een berg. Voorbij zijn verleden, voorbij de geologische metamorfose die gedurende millennia is gevormd. Afgebeeld op een lichte plastic zak met een steeds veranderende vorm, die verschuift bij elke subtiele bries en door bewegingen van het lichaam in de gedeelde ruimte.

Removing and Collecting Dust

2025

Installatie | Rijstpapier en water,
800x46cm

Stof verwijderen en verzamelen is een manier om ruimte te ervaren. Met rijstpapier, water en door aanraking komt elke scheur, elk gat, elke spijker en elke lijn op de houten vloer in direct contact met het lichaam. Het lichaam dat het werk verricht om langzaam en herhaaldelijk stof te verwijderen en te verzamelen.

***Removing and Collecting Dust:
A Square***

2025

In-situ work on the wall | 53x53cm

A brick wall on the first floor of the Out of Sight building covered with dust. A subtle intervention in the space, performed by removing and collecting dust.

Through labour

2025

Video | colour, silent, 11'31" in loop

Through Labour was initially inspired by the invisible labour carried out by my mother. By placing the labour of ants in the same space as the documentation of the physical work performed for *Removing and Collecting Dust: A Square*, this gesture initiates a quiet dialogue—one that acknowledges the difference in scale and status, yet emphasizes the shared physical effort of both ants and a human, each worthy of admiration.

***Removing and Collecting Dust:
A Square***

2025

In situ werk op de muur | 53x53cm

Een bakstenen muur op de eerste verdieping van het Out of Sight-gebouw bedekt met stof. Een subtiële ingreep in de ruimte, uitgevoerd door stof te verwijderen en te verzamelen.

Through Labour

2025

Video | kleur, stil, 11'31" in loop

Through Labour is in eerste instantie geïnspireerd op het onzichtbare werk dat mijn moeder verrichtte. Door het werk van mieren in dezelfde ruimte te plaatsen als de documentatie van het fysieke werk dat voor *Removing and Collecting Dust: A Square* is verricht, brengt dit gebaar een stille dialoog op gang – een dialoog die het verschil in schaal en status erkent, maar tegelijkertijd de nadruk legt op de gedeelde fysieke inspanning van zowel mieren als mensen, die beide bewondering verdienen.

Brick by Brick: Self-Portrait

2025

Installatie | Rijstpapier, 10x21x170 cm

Brick by Brick: Self-Portrait kijkt onder de constructie van Rabten

---

Brick by Brick: Self-Portrait
2025

Installation | Rice paper, 10x 21x170cm

Brick by Brick: Self-Portrait looks beneath the construction of Rabten Tenzin's own identity. This portrait is built upon layered elements that constitute the self: identity, memory, ideology, experience, knowledge — all radiating from a central point called "I". This "I" is experienced as something rigid, yet it lives within a fragile body.

That bodily fragility is echoed in the materiality of the work: rice paper and a delicate vertical structure. The installation is measured precisely to the height of the artist's own body and responds subtly to movement around it.

Tenzins eigen identiteit. Dit portret is opgebouwd uit gelaagde elementen die het zelf vormen: identiteit, herinnering, ideologie, ervaring, kennis – allemaal uitstralend vanuit een centraal punt genaamd 'ik'. Dit 'ik' wordt ervaren als iets star, maar leeft in een kwetsbaar lichaam.

Die lichamelijke kwetsbaarheid wordt weerspiegeld in de materialiteit van het werk: rijstpapier en een delicate verticale structuur. De installatie is precies afgestemd op de lengte van het lichaam van de kunstenaar en reageert subtiel op bewegingen eromheen.

BIOGRAPHIES

ANNA VAN BOMMEL is a visual artist working through performance, video, and sculpture. Her work is autobiographical in nature as she draws from personal encounters: a fall into a lake, a fly disappearing from a window, a father and a stepfather. By framing these occurrences within precise structures, she investigates the duration of a moment, the act of waiting and the fragile boundaries between certainty and doubt, control and its loss.

In her recent work, a focus on the line emerges, not as a drawn mark, but as a measure, a boundary, or a horizon. This manifests as a physical trajectory in her zinc gutter sculpture *Linea Recta*. Van Bommel's pieces use a formal rigor to contain and make space for vulnerability.
annavanbommel.com

JIYOUNG CHU was born in South Korea and is currently based in Antwerp. She is both a trained tailor and a visual artist. Drawing from her background in tailoring, she extends her sensitivity to measurement and her ability to transform flat surfaces into volume through poetic methods. Inspired by her professional experiences as a tailor, she develops her own measurement tools and systems, grounded in her own body. These tools act as extensions of her perception—devices that measure not only other bodies and spaces, but also intangible elements such as emotions and relationships. Her

BIOGRAFIEËN

ANNA VAN BOMMEL is een beeldend kunstenaar die werkt via performance, video en sculptuur. Haar werk is autobiografisch van aard en vindt de oorsprong in persoonlijke ontmoetingen: een val in een meer, een vlieg die uit het raam verdwijnt, een vader en een stiefvader. Door de belevingen binnen een duidelijke structuur te plaatsen, onderzoekt ze de duur van een moment, het wachten als handeling en de grenzen tussen zekerheid en twijfel.

In haar recente werk duikt er een focus op de lijn op, niet als getekende streep, maar als een richtlijn, een grens of een horizon. Dit manifesteert zich als een fysiek traject in haar zinken gootsculptuur *Linea Recta*. Van Bommel's werk gebruikt precieze vormen om ruimte te maken voor kwetsbaarheid.
annavanbommel.com

JIYOUNG CHU werd geboren in Zuid-Korea en is momenteel woonachtig in Antwerpen. Ze is zowel een opgeleide kleermaker als beeldend kunstenaar. Vanuit haar achtergrond in het kleermakersvak breidt ze haar gevoeligheid voor metingen en haar vermogen om vlakke oppervlakken om te zetten in volume uit door middel van poëtische methoden. Geïnspireerd door haar professionele ervaringen als kleermaker ontwikkelt ze haar eigen meetinstrumenten en -systemen, gebaseerd op haar eigen lichaam. Deze instrumenten fungeren als verlengstukken van haar waarneming – apparaten die niet alleen andere lichamen en ruimtes meten, maar ook immateriële elementen zoals emoties en relaties. Haar praktijk onderzoekt de mogelijkheid van een zintuiglijke taal die voorafgaat aan of verder gaat dan de geschreven taal.

practice explores the possibility of a sensory language that precedes or transcends written language.

jiyoungchu.com

RIK VAN GORP is a visual artist who studied at LUCA School of Arts in Ghent, in the painting department. He currently lives and works in Turnhout.

Van Gorp paints objects that, through their conventions, become vehicles for his narratives. His practice spans multiple media, with works often occupying the border between painting, installation, utilitarian object, and performance. Notably, textiles and paint on canvas are recurring and striking materials in his work. He draws inspiration from cultural traditions that have largely lost their original meaning—where only the outward form remains. Whether referencing religious customs, such as a coffee table after a funeral, or the didactics of fashion houses in marketing their creations, Van Gorp disarms these unspoken truths, stripping away their contemporary interpretations.

His work moves between recognizability and alienation. He dissects cultural rituals and everyday scenes, reshaping them with a sharp yet poetic gaze. In doing so, Van Gorp invites viewers to reconsider the familiar and question what is often taken for granted.

SARAH SMOLDERS handles the conditions in which space is created, viewed and lived.

jiyoungchu.com

RIK VAN GORP is een beeldend kunstenaar die aan de LUCA School of Arts in Gent schilderkunst studeerde. Momenteel woont en werkt hij in Turnhout.

Van Gorp schildert objecten die door hun conventies een drager worden voor zijn verhalen. Zijn praktijk omvat meerdere media, waarbij zijn werken vaak het midden houden tussen schilderkunst, installatiekunst, gebruiksvoorwerpen en performancekunst. Opvallend is dat textiel en verf op doek terugkerende en opvallende materialen zijn in zijn werk.

Hij haalt inspiratie uit culturele tradities die hun oorspronkelijke betekenis grotendeels hebben verloren en waarvan alleen de uiterlijke vorm is overgebleven. Of hij nu verwijst naar religieuze gebruiken, zoals een koffietafel na een begrafenis, of naar de didactiek van modehuizen bij het op de markt brengen van hun creaties, Van Gorp ontmantelt deze onuitgesproken waarheden en ontdoet ze van hun hedendaagse interpretaties.

Zijn werk beweegt zich tussen herkenbaarheid en vervreemding. Hij ontleedt culturele rituelen en alledaagse taferelen en geeft ze een nieuwe vorm met een scherpe maar poëtische blik. Daarmee nodigt Van Gorp de kijker uit om het vertrouwde te heroverwegen en vraagtekens te plaatsen bij wat vaak als vanzelfsprekend wordt beschouwd.

SARAH SMOLDERS houdt zich bezig met de condities waarin ruimte gecreëerd, bekeken en geleefd wordt. Voor hen zijn deze omstandigheden materieel, politiek en affectief, verbonden met de blikken en de lichamen die zich in deze ruimte bewegen.

To them, these conditions are material, political and affective, connected to the gazes and the bodies that move around in this space.

"Speaking in a space starts with listening to this space. A space that is both material, immaterial, historical, political and physical."

Site-specific gestures and painterly actions invite different ways of looking and moving. They are also the building blocks of a spatial vocabulary that Smolders repeatedly revisits and translates in order to read and touch upon new places. In this way, a practice unfolds in which 'work' appears both as labour and as form.

Starting from painting, Smolders seeks out the company of material, architecture, and language in order to understand space as shaped by time, movement, and memory.
sarahsmolders.be

RABTEN TENZIN makes subtle, contemplative pieces that reflect a personal spirituality that is always in motion, always in search of. His artistic practice is deeply intertwined with his life philosophy, focusing on impermanence, transformation, and memory, influenced by Buddhist thought and Tibetan culture. He delves into these themes through various mediums, avoiding a singular subject or technique. Through paintings, drawings, video, writing, site-specific projects and installations that often use fragile materials highly susceptible to

"Spreken in een ruimte start bij luisteren naar deze ruimte. Een ruimte die zowel materieel, immaterieel, historisch, politiek als lichamelijk is."

Plaatsgebonden gebaren en schilderkunstige acties nodigen uit tot verschillende manieren van kijken en bewegen. Ze zijn ook de bouwstenen van een ruimtelijk vocabulaire dat Smolders herhaaldelijk herziet en vertaalt om nieuwe plekken te lezen en aan te raken. Op deze manier ontvouwt zich een praktijk waarin 'werk' zowel als arbeid en als vorm verschijnt.

Vertrekkend vanuit de schilderkunst zoekt Smolders het gezelschap op van materiaal, architectuur en taal om de ruimte te begrijpen als gevormd door tijd, beweging en herinnering.

RABTEN TENZIN maakt subtiele, contemplatieve werken die een persoonlijke spiritualiteit weerspiegelen die altijd in beweging is, altijd op zoek is. Zijn artistieke praktijk is nauw verweven met zijn levensfilosofie, die zich richt op vergankelijkheid, transformatie en herinnering, beïnvloed door het boeddhistische gedachtegoed en de Tibetaanse cultuur. Hij verdiept zich in deze thema's via verschillende media en vermijdt daarbij een enkel onderwerp of een enkele techniek. Door middel van schilderijen, tekeningen, video's, teksten, locatiespecifieke projecten en installaties maakt hij gebruik van kwetsbare materialen die zeer gevoelig zijn voor verandering, zoals losse pigmenten of wierookas. Zijn beeldtaal wordt gekenmerkt door eenvoud, kwetsbaarheid en poëtische gevoeligheid. Rabten onderzoekt de vergankelijkheid die

change, such as loose pigment or incense ashes. His visual language is defined by simplicity, fragility and poetic sensibility. Rabten explores the transience that is present in all that we see and know. With his poetic use of materiality he hints at an immaterial side of existence, and invites the viewer to expand their understanding of the world around them.

aanwezig is in alles wat we zien en weten. Met zijn poëtische gebruik van materialiteit verwijst hij naar een immateriële kant van het bestaan en nodigt hij de kijker uit om zijn begrip van de wereld om hem heen te verbreden.

(Slow Shutter Speed, Long Exposures)

17.10-02.11.2025

Out of Sight, Antwerpen

Opening

17.10.2025, 19:00-22:00

Artists / Kunstenaars

Anna van Bommel • Jiyoung Chu • Rik Van Gorp • Sarah Smolders • Rabten Tenzin

Curator

Sarah Smolders

Production and technical coordination / Productie en technische coordinatie

Out of Sight

Social Media Communication / Social Media Communicatie

Ratko Rakin, Out of Sight

Graphic design / Grafische vormgeving

Out of Sight

Photo-documentation / Foto-documentatie

Latifa Saber

Subscribe to Out of Sight newsletter via QR code / Schrijf in op de nieuwsbrief

van Out of Sight via QR code

Supported by / Met de steun van

Vlaanderen
verbeelding werkt

Image / Beeld: *Val 13, Rotterdam (2025), Anna van Bommel (detail)*